ĢENERĀLADVOKĀTA PAOLO MENGOCI [*PAOLO MENGOZZI*] SECINĀJUMI,
sniegti 2012. gada 18. aprīlī[1]

Lieta C-490/10

Eiropas Parlaments
pret

Eiropas Savienības Padomi

Prasība atcelt tiesību aktu — LESD 337. panta un EAEKL 187. panta kā divu juridisko pamatu izvēle — Pasākumi, kurus nosaka LESD 194. pantā īpaši reglamentētajā Savienības enerģētikas jomā un kuri prasa vienu juridisko pamatu (LESD 194. pants)

I – Ievads

1. Ar 2010. gada 12. oktobrī celto prasību Eiropas Parlaments lūdz Tiesu atcelt Padomes 2010. gada 24. jūnija Regulu (ES, Euratom) Nr. 617/2010 par to, kā ziņot Komisijai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Kopienā [Savienībā], un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 736/96[2] (turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula").

2. Runājot par lietas būtību, šajā lietā ir jānosaka atbilstošais apstrīdētās regulas juridiskais pamats. Attiecīgās tiesību normas, no vienas puses, ir LESD 337. pants un EAEKL 187. pants, kuri ir šajos līgumos iekļauti vispārīgi noteikumi attiecībā uz informācijas vākšanu un uz kuriem ir balstīta apstrīdētā regula, un, no otras puses – ar Lisabonas līgumu ieviestais LESD 194. pants, kurš attiecas uz Savienības enerģētikas politiku un kuru lūdz piemērot Parlaments.

3. Jānosaka, vai šajā lietā piemērojamās tiesību normas ir LESD 337. pants un EAEKL 187. pants, saskaņā ar kuru Padome lemj ar attiecīgi vienkāršu un kvalificētu balsu vairākumu, vai LESD 194. pants, atbilstoši kuram ir jāpiemēro parastā likumdošanas procedūra un kas līdz ar to Parlamentam dod tiesības piedalīties pasākumu noteikšanā saskaņā ar nosacījumiem, kuri paredzēti šādas procedūras īstenošanai.

II – Atbilstošās tiesību normas un fakti

4. Informācijas vākšana par investīciju projektiem dažādās enerģētikas nozarēs ir regulēta 1972. gada 18. maija Regulā (EEK) Nr. 1056/72[3], kurā grozījumi tika izdarīti ar 1976. gada 4. maija Regulu (EEK) Nr. 1215/76[4] un kuru pēc tam aizstāja 1996. gada 22. aprīļa Regula (EK) Nr. 736/96[5].

1 — Oriģinālvaloda – itāļu.
2 — OV L 180, 7. lpp.
3 — OV L 120, 7. lpp.
4 — OV L 140, 1. lpp.
5 — OV L 102, 1. lpp.

5. 2009. gada 17. jūlijā Komisija iesniedza Padomei priekšlikumu regulai, ar kuru paredzēts aizstāt Regulu Nr. 736/96 un kurā kā tās juridiskais pamats tika minēts EKL 284. pants un EAEKL 187. pants.

6. 2009. gada 1. decembrī, kad stājās spēkā Lisabonas līgums, Komisija pieņēma Eiropas Parlamentam un Padomei adresētu paziņojumu par Lisabonas līguma spēkā stāšanās sekām attiecībā uz spēkā esošajām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām[6].

7. It īpaši Komisija bija minējusi priekšlikumus, saistībā ar kuriem ar Lisabonas līgumu izdarītie grozījumi prasīja arī izmaiņas šo priekšlikumu juridiskajos pamatos, kas neaprobežojās tikai ar izmaiņām pantu numerācijā.

8. 2009. gada 2. decembrī Komisija paziņoja, ka, tāsprāt, bija vienīgi jāpārnumurē priekšlikuma attiecīgajai regulai juridiskais pamats, un tādējādi šis priekšlikums bija balstīts uz LESD 337. pantu un EAEKL 187. pantu.

9. 2010. gada 24. jūnijā Padome pieņēma apstrīdēto regulu, kā juridiskos pamatus norādot LESD 337. pantu un EAEKL 187. pantu.

10. 2010. gada 21. septembrī Komisija pieņēma Regulu (ES, Euratom) Nr. 833/2010, ar ko īsteno apstrīdēto regulu[7] par datu un informācijas par investīciju projektiem enerģētikas nozarē paziņošanas Komisijai formu un citiem tehniskiem aspektiem.

III – Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

11. Parlaments lūdz Tiesu:

— atcelt apstrīdēto regulu;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

12. Padome lūdz Tiesu:

— prasību noraidīt;

— piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

13. Tomēr Parlaments norāda, ka tas neiebilst pret tādu Tiesas nolēmumu, saskaņā ar kuru prasības apmierināšanas gadījumā tiek atstātas spēkā apstrīdētās regulas sekas saskaņā ar LESD 264. panta otro daļu. Savukārt Padome savā iebildumu rakstā pakārtoti īpaši lūdz, lai apstrīdētā pasākuma atcelšanas gadījumā tā sekas tiktu atstātas spēkā līdz brīdim, kad tiek noteikts jauns pasākums.

14. Ar Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 5. aprīļa rīkojumu Komisijai un Francijas Republikai tika atļauts iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam.

15. 2011. gada 5. decembrī Tiesa lūdza lietas dalībniekus rakstveidā sniegt skaidrojumu par to, vai, toprāt, atšķirības starp LESD 194. pantā un EAEKL 187. pantā paredzētajām procedūrām bija tādas, lai abas šīs tiesību normas nevarētu izmantot kopā kā Savienības tiesību akta juridisko pamatu.

6 — 2009. gada 2. decembra COM(2009) 665, galīgā redakcija.

7 — OV L 248, 36. lpp.

IV – Vērtējums

16. Kā izriet no galveno lietas dalībnieku un personu, kas iestājušās lietā, apsvērumiem, šie lietas dalībnieki strīdas par atbilstoša apstrīdētās regulas juridiskā pamata noteikšanu.

17. Parlaments uzskata, ka bija jāizmanto ar Lisabonas līgumu ieviestais LESD 194. pants, kurš īpaši attiecas uz enerģētikas nozari, un it īpaši bija jāizpilda šī panta 2. punkts, saskaņā ar kuru Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju nosaka vajadzīgos pasākumus, lai sasniegtu 1. punktā minētos mērķus.

18. Šī nostāja bija balstīta uz to, ka apstrīdētā regula bija instruments, kas vajadzīgs, lai sasniegtu Savienības enerģētikas politikas mērķus, savācot informāciju par šajā nozarē īstenojamiem infrastruktūras investīciju projektiem.

19. Padome, kuru atbalsta Komisija un Francijas Republika, uzskata, ka pareizi ir izvēlēts LESD 337. pants un EAEKL 187. pants, saskaņā ar kuriem Komisijai, lai veiktu tai uzticētos uzdevumus, ir tiesības vākt visu vajadzīgo informāciju ar vienu nosacījumu – ja ir saņemta Padomes piekrišana, jo vienīgā veiktā darbība bija informācijas vākšana (lai gan enerģētikas, tostarp kodolenerģijas, infrastruktūru kontekstā).

20. Tādējādi, lai atrisinātu strīdu, ir jāizvērtē attiecības starp iepriekš minētajām tiesību normām, proti, LESD 194. pantu, LESD 337. pantu un EAEKL 187. pantu.

21. Vispirms ir jāapskata LESD 194. un 337. pants, jo tās ir vienā līgumā iekļautas tiesību normas, un pēc tam ir jāsalīdzina LESD 194. pants ar EAEKL 187. pantu.

A – *Par attiecībām starp LESD 194. un 337. pantu*

22. LESD 194. pants (kura šobrīd spēkā esošā redakcija izriet no Lisabonas līguma) ir iekļauts Līguma XXI sadaļā par enerģētiku, un tajā ir noteikts:

“1. Saistībā ar iekšējā tirgus izveidi un darbību un attiecībā uz vajadzību saglabāt un uzlabot vidi, Savienības enerģētikas politika, dalībvalstīm savstarpēji solidarizējoties, tiecas:

a) nodrošināt enerģijas tirgus darbību;

b) nodrošināt energoapgādes drošību Savienībā;

c) veicināt energoefektivitāti un taupību, kā arī jaunu un neizsīkstošu enerģijas veidu attīstību;

d) veicināt enerģijas tīklu savstarpēju savienojamību.

2. Neskarot citus Līgumu noteikumus, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka vajadzīgos pasākumus, lai sasniegtu 1. punktā minētos mērķus. Šādus pasākumus paredz pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju.

Tie neietekmē dalībvalstu tiesības paredzēt nosacījumus savu energoresursu izmantošanai, izvēlēties kādu no energoavotiem, kā arī noteikt savas energoapgādes struktūru, neskarot 192. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

[..].”

23. Šis [LESD 194.] pants ir tiesību norma, kas īpaši paredzēta, lai reglamentētu Savienības politiku enerģētikas nozarē, un attiecībā uz šo politiku šis pants ir vispārīga atsauces tiesību norma.

24. Kā izriet no LESD 194. panta 2. punkta, pasākumi, lai īstenotu 1. punktā minētos mērķus, ir jānosaka saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

25. Tas, ka LESD 194. pants ir būtībā vispārīgs, tomēr izriet no [194. panta] 2. punktā sniegtā precizējuma – "neskarot citus Līgumu noteikumus". Šis precizējums, nodrošinot īpašu noteikumu piemērošanu, ar kuriem tiek ieviestas dažādas procedūras, lai noteiktu nozarē veicamos pasākumus, nozīmē, ka saskaņā ar LESD 194. pantu paredzētā procedūra ir vispārpiemērojama.

26. Savukārt LESD 337. pants (kurš līdz Lisabonas līguma spēkā stāšanās brīdim bija EKL 284. pants) ir iekļauts LESD septītajā daļā par šī Līguma vispārīgiem un nobeiguma noteikumiem, un tajā ir noteikts:

"Lai veiktu tai uzticētos uzdevumus, Komisija drīkst vākt visu vajadzīgo informāciju un veikt jebkādu pārbaudi, ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome ar vienkāršu balsu vairākumu paredz saskaņā ar Līgumiem."

27. [LESD 337.] pants, kā izriet arī no tā iekļaušanas Līguma vispārīgajos un nobeiguma noteikumos, ir nobeiguma noteikums un ir uzskatāms par vispārīgu noteikumu tādējādi, ka, ja vien nav piemērojamas speciālākas tiesību normas, ar to Komisijai ir piešķirtas īpašas tiesības vākt vajadzīgo informāciju, lai veiktu tai ar Līgumiem uzticētos uzdevumus.

28. Līdz ar to [LESD 337.] pants ir jāinterpretē cieši kopā gan ar citām Līguma tiesību normām, jo tā ir galvenā tiesību norma saistībā ar dažādu Savienībai uzticēto pilnvaru izpildi, gan ar Komisijas tiesībām noteikt pasākumus saskaņā ar Līguma noteikumiem, ar kuriem tai ir uzticēta īpašu uzdevumu veikšana.

29. Kā izriet no LESD 337. pantā iekļautā izteiciena "saskaņā ar Līgumiem", "tiesības vākt informāciju ir pakārtotas tādējādi, ka Komisija savus uzdevumus visās šajās nozarēs nenoliedzami veiktu efektīvāk, ja tās rīcībā būtu precīza informācija" [8].

30. Saistībā ar EEK līguma 213. pantu (būtībā tāds pats kā LESD 337. pants) Tiesa nolēma, ka šī tiesību norma nenoliedzami var būt kā neatkarīgs juridiskais pamats, lai pieņemtu Padomes tiesību aktu [9].

31. It īpaši Padomei ir piešķirtas [10] tiesības pieņemt vienu tiesību aktu, lai reglamentētu Komisijas tiesības vākt informāciju par vairāk nekā vienu darbības nozari, nepieņemot vairākus tiesību aktus, balstoties uz katrā gadījumā piemērojamām tiesību normām.

32. Tas ir tāpēc, ka Komisijas savāktā informācija konkrētā jomā var būt noderīga vairākās nozarēs, un "vismaz būtu neloģiski, ja Padomei būtu jānosaka vairāki pasākumi attiecībā uz informācijas vākšanu saskaņā ar dažādiem procesuālajiem noteikumiem, it īpaši, ja konkrēta veida informācija attiecas uz vairākām Komisijas darbības jomām" [11].

33. Atšķirība starp šīm abām tiesību normām ir tāda, ka LESD 194. pants ir vispārīgs noteikums tikai enerģētikas nozarē un līdz ar to ieskicē kompetenci, kas var tikt uzskatīta par nozares kompetenci, jo tā attiecas uz vienu jomu kopumā, savukārt LESD 337. pantu var piemērot vienmēr, kad Komisijai saskaņā ar Līgumiem ir tiesības rīkoties.

8 — Ģenerāladvokāta Džeikobsa [*Jacobs*] lietā C-426/93 Vācija/Padome (*Recueil*, I-3723. lpp.) sniegto secinājumu 23. punkts.

9 — Spriedums lietā Vācija/Padome, minēts 8. zemsvītras piezīmē, 18. un 19. punkts.

10 — Bet pirms Lisabonas līguma spēkā stāšanās un parastās likumdošanas procedūras kā vispārīgās procedūras ieviešanas.

11 — Spriedums lietā Vācija/Padome, minēts 8. zemsvītras piezīmē, 19. punkts, kā arī šajā lietā sniegto secinājumu 24. punkts.

34. Tas, ka abu attiecīgo tiesību normu – lai arī tās abas būtībā ir vispārīgas – piemērošanas jomas ir atšķirīgas, praksē starp tām var rasties konflikts, ja – kā šajā lietā – ar pasākumu ir paredzēts reglamentēt informācijas vākšanu enerģētikas nozarē.

35. Šo konfliktu nav iespējams atrisināt, piemērojot tradicionālo likumdošanas pretrunu atrisināšanas kritēriju, saskaņā ar kuru ar speciālo tiesību normu izdara atkāpi no vispārīgās tiesību normas.

36. Šo kritēriju piemēro, ja runa ir par tiesību normām, kuras reglamentē vienu un to pašu jomu, kura ir nosakāma, ņemot vērā aizsargājamo tiesisko interesi, un atšķirība ir tā, ka speciālā tiesību norma, ievērojot dažādus noteikumus, veido daļu no jomas, kura ir regulēta ar vispārīgo tiesību normu.

37. Tomēr abi attiecīgie panti ir vispārīga rakstura un tiem ir dažādi mērķi, un tādēļ nav iespējams vienu pantu izcelt kā speciālo salīdzinājumā ar otru.

38. Padomes arguments, ka ar LESD 194. panta 2. punktā iekļauto noteikumu, ar kuru tiek nodrošināta citu Līgumu piemērošana, var piemērot citus noteikumus enerģētikas nozarē un tādējādi kā *lex specialis* arī LESD 337. pantu, kurš līdz ar to varētu būt par apstrīdētās regulas juridisko pamatu, nav pārliecinošs.

39. Šis noteikums, ar kuru tiek nodrošināta citu Līgumu piemērošana, attiecas tikai uz tiesību normām, kurās ir ieviesti noteikumi, kuri atšķiras no LESD 194. panta 2. punktā iekļautā noteikuma, ciktāl ar tām ir paredzēts reglamentēt īpašas enerģētikas nozares jomas vai katrā ziņā atšķirīgas jomas, kurām tomēr ir būtiska sasaiste ar enerģētikas nozari, kā rezultātā nav viegli nošķirt šīs jomas [12] – apstāklis, kas netiek apspriests šajā lietā [13].

40. Tā kā šajā lietā runa nav par speciālo tiesību normu, ir jānosaka precīzs apstrīdētās regulas juridiskais pamats, atbilstoši Tiesas judikatūrai ņemot vērā objektīvos faktorus, kurus var pārskatīt tiesā, tostarp galvenokārt pasākuma saturu un mērķi [14].

41. Tiesas judikatūrā ir arī izskaidrots tas, ka, ja ar pasākumu ir paredzēts sasniegt divējādu mērķi vai ja šis pasākums sastāv no divām daļām un ja viens no šiem mērķiem vai viena no šīm daļām var tikt atzīti kā galvenais vai dominējošais mērķis vai daļa, tiesību aktam ir jābalstās uz juridisko pamatu, kuru prasa šis galvenais vai dominējošais mērķis vai daļa [15].

12 — Piemēram, LESD 192. panta 2. punkta c) apakšpunkts attiecībā uz vidi, uz kuru īpaša atsauce ir izdarīta LESD 194. panta 2. punktā un saskaņā ar kuru var paredzēt pasākumus, kas būtiski ietekmē dalībvalstu izvēli saistībā ar enerģijas avotiem un energoapgādes vispārējo struktūru. Turklāt šajā tiesību normā tieši tāpēc, ka tā atkāpjas no LESD 194. panta 2. punkta, īpaši ir prasīts ievērot īpašu likumdošanas procedūru (Padome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu, Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju lemj vienprātīgi), kas ir daudz sarežģītāka procedūra par LESD 337. pantā paredzēto.

13 — Padome kā speciālās tiesību normas, ar kurām ir izdarīta atkāpe no LESD 194. panta, min arī LESD 122. un 170. pantu. Tomēr šajos gadījumos LESD 194. panta nepiemērošana izriet no atšķirībām reglamentētajās jomās, ņemot vērā, ka LESD 122. pants attiecas uz ekonomikas politiku un reglamentē Padomes tiesības lemt par ekonomikas situācijai piemērotiem pasākumiem, it īpaši, ja rodas nopietnas grūtības apgādē ar dažiem ražojumiem, it īpaši enerģijas jomā, savukārt LESD 170. pants attiecas uz Eiropas komunikāciju tīklu nozari un Savienības palīdzību Eiropas komunikāciju tīklu transporta, telekomunikāciju un enerģētikas infrastruktūru jomā izveidē un attīstībā.

14 — Skat., piemēram, 1991. gada 11. jūnija spriedumu lietā C-300/89 Komisija/Padome (*Recueil*, I-2867. lpp., 10. punkts); 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-338/01 Komisija/Padome (*Recueil*, I-4829. lpp., 54. punkts); 2008. gada 6. novembra spriedumu lietā C-155/07 Parlaments/Padome (Krājums, I-8103. lpp., 34. punkts) un 2009. gada 3. septembra spriedumu lietā C-166/07 Parlaments/Padome (Krājums, I-7135. lpp., 42. punkts).

15 — It īpaši skat. 2001. gada 30. janvāra spriedumu lietā C-36/98 Spānija/Padome (*Recueil*, I-779. lpp., 59. punkts); 2003. gada 11. septembra spriedumu lietā C-211/01 Komisija/Padome (*Recueil*, I-8913. lpp., 39. punkts); 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-338/01 Komisija/Padome, minēts 14. zemsvītras piezīmē, 55. punkts; 2006. gada 10. janvāra spriedumu lietā C-178/03 Komisija/Parlaments un Padome (Krājums, I-107. lpp., 42. punkts) un 2009. gada 8. septembra spriedumu lietā C-411/06 Komisija/Parlaments un Padome (Krājums, I-7585. lpp., 46. punkts).

42. Tikai tāds tiesību akts, ar kuru vienlaicīgi sasniedz vairākus savstarpēji saistītus mērķus, no kuriem neviens nav pakārtots vai netiešs salīdzinājumā ar citiem, var būt balstīts uz dažādiem atbilstošiem juridiskajiem pamatiem [16].

43. Šajā lietā vispirms ir jāņem vērā, ka saskaņā ar LESD 194. panta 2. punktu Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka *vajadzīgos pasākumus, lai sasniegtu* 1. punktā minētos *mērķus*, proti, saskaņā ar Savienības enerģētikas politiku nosakāmos pasākumus.

44. Savukārt LESD 337. pants ir citāds, jo tas attiecas uz Komisijas vispārīgu informācijas vākšanas un pārbaužu veikšanas darbību, kas vajadzīga, lai izpildītu tai uzticētos uzdevumus, un neprasa, lai pasākumi, kurus Padome var noteikt ar vienkāršu balsu vairākumu, ir vajadzīgi, lai sasniegtu kādas Savienības politikas mērķus.

45. Līdz ar to apstrīdētā regula ietilpst LESD 194. panta piemērošanas jomā, ja tās satura un sasniedzamo mērķu dēļ šī regula var tikt uzskatīta par vienu no "vajadzīgajiem pasākumiem, lai sasniegtu LESD 194. panta 1. punktā minētos mērķus" [17], proti, par Savienības enerģētikas politikā un šīs politikas mērķu sasniegšanai nozīmīgu pasākumu.

46. Tomēr atbilstošais apstrīdētās regulas juridiskais pamats būtu LESD 337. pants, ja informācijas veikšanas darbība nevar būt tieši sasaistāma ar Savienības enerģētikas politikas mērķu īstenošanu un tādējādi nevar tikt atzīta par vajadzīgu pasākumu šo mērķu sasniegšanai.

47. Tādējādi, analizējot apstrīdētās regulas tekstu, it īpaši tās virsrakstu un šajā regulā iekļautos pantus, ir jāizvērtē, vai attiecīgās informācijas vākšana un paziņošana ir vajadzīga LESD 194. panta 1. punktā minēto mērķu sasniegšanai un ir cieši ar to saistīta.

48. Vispirms ir jānorāda, ka apstrīdētajā regulā ir panti, kuri, objektīvi skatoties, nevar tikt uzskatīti par būtiskiem, lai sasniegtu Savienības enerģētikas politikas mērķus, un tāpēc tie nav vajadzīgi to sasniegšanai.

49. Šie panti ir 4. pants, kurā ir norādīti informācijas, kas ir jādara zināma attiecīgajām valstīm, avoti (uzņēmumi), 7. pants, kurš attiecas uz termiņiem, lai pieņemtu noteikumus apstrīdētās regulas īstenošanai, 8. pants, kurš ir par datu apstrādi, un 9. pants, kurā ir regulēta fizisku personu aizsardzība pret personisko datu apstrādi.

50. Šie noteikumi ir jāuzskata par tipiskiem tādā regulā, kura attiecas uz informācijas vākšanu, jo to mērķis ir identificēt personas, kurām ir jādara zināma informācija, un iestādi, kura ir atbildīga par attiecīgās informācijas apstrādi (Komisija), kā arī kura attiecas uz fizisku personu datu aizsardzības pasākumiem un termiņiem īstenošanas noteikumu attiecībā uz formu un citiem tehniskiem aspektiem pieņemšanai.

51. Tomēr apstrīdētās regulas virsraksts un tālāk citi noteikumi ir cieši saistīti ar Savienības enerģētikas politiku un neatspoguļo vienīgi vispārīgas informācijas vākšanas darbību.

52. Vispirms ir jānorāda, ka virsrakstā ir nepārprotama atsauce uz enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Savienībā, kas ir būtiski, lai nodrošinātu Savienības energoapgādes darbību un drošību.

16 — Tostarp skat. 2002. gada 19. septembra spriedumu lietā C-336/00 *Huber* (*Recueil*, I-7699. lpp., 31. punkts); 2002. gada 12. decembra spriedumu lietā C-281/01 Komisija/Padome (*Recueil*, I-12049. lpp., 35. punkts) un 2003. gada 11. septembra spriedumu lietā C-211/01, minēts 15. zemsvītras piezīmē, 40. punkts.

17 — Kuri saskaņā ar LESD 194. panta 1. punktu ir nodrošināt enerģijas tirgus darbību un energoapgādes drošību Savienībā, veicināt energoefektivitāti un taupību un jaunu un neizsīkstošu enerģijas veidu attīstību, kā arī enerģijas tīklu savstarpēju savienojamību.

53. Tālāk 1. pantā ir minēta datu un informācijas par infrastruktūrā esošajiem investīciju projektiem gandrīz visās enerģētikas nozarēs paziņošana. Tas var tikt izskaidrots tikai ar vajadzību iesaistīties plaša mēroga plānošanā, lai nodrošinātu enerģijas tirgus darbību, Savienības energoapgādes drošību un jaunu un neizsīkstošu enerģiju attīstīšanu.

54. Tādējādi 2. pantā ir paredzētas definīcijas, kuras nepārprotami ir saistītas ar vajadzību sasniegt 1. pantā esošos mērķus, it īpaši, kad runa ir par īpašu struktūru, kam ir uzticēts sagatavot un pieņemt enerģētikas infrastruktūras tīklu attīstības un investīciju daudzgadu plānus visas Savienības mērogā.

55. Ar 3. pantu ir izskaidrots, ka attiecīgos paziņojamos datus ir jāapkopo, izņemot datus par pārrobežu pārsūtīšanas projektiem, un tādējādi ar šo pantu tiek parādīts, ka dati ir paredzēti, lai veiktu tāda veida sarežģītu plānošanas darbību, kā minēts iepriekš, kas neaprobežojas tikai ar vispārīgas un neapkopotas informācijas vākšanu, kā nepārprotami izriet no atsauces uz 2. pantā minēto īpašo struktūru.

56. 5. pantā turklāt visaptveroši un detalizēti ir definēts attiecīgās informācijas paziņojuma saturs. 5. pantā paredzētā vajadzība iegūt īpaši sarežģītus datus un pat atbilstošas piebildes par investīciju projektu īstenošanas kavējumiem un šķēršļiem visloģiskāk ir izskaidrojama ar vajadzību sasniegt LESD 194. panta 1. punktā minētos mērķus.

57. 6. pantā ir reglamentēta informācijas vākšanas un paziņošanas darbību kvalitāte un tostarp, izmantojot tajā ietvertās atsauces uz dalībvalstu piebildēm, apkopoto datu un 10. panta 3. punktā minēto analīžu publicēšana, kā arī tajā ir minētas darbības, kas ir pārāk sarežģītas, lai attiektos vienīgi uz vispārīgas informācijas nepārprotamu vākšanu, bet kuras patiesībā ir daļa no strukturētāka plānošanas procesa, kas ir paredzēts, lai sasniegtu Savienības enerģētikas politikas mērķus.

58. Visbeidzot 10. pantā ir noteikts, ka Komisijai, pamatojoties uz piesūtītajiem datiem un informāciju un attiecīgos gadījumos uz citiem datu avotiem, Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ir jāpārsūta un reizi divos gados ir jāpublicē visu Savienības enerģijas sistēmas sektoru struktūru attīstības analīze un perspektīvas. Šīs analīzes mērķi ir šādi:

a) apzināt nākotnē iespējamas atšķirības starp enerģijas pieprasījumu un piedāvājumu, kas būtu nozīmīgs Savienības enerģijas politikas perspektīvā;

b) apzināt šķēršļus investīcijām un veicināt paraugpraksi, lai tos novērstu;

c) vairot pārskatāmību tirgus dalībnieku un potenciālu jaunu tirgus dalībnieku interesēs.

59. Šis pēdējais minētais pants, paredzot iepriekš minēto visu Savienības enerģijas sistēmas sektoru struktūru attīstības analīzi un perspektīvas, atsaucas uz sarežģītu mehānismu, ar kuru vēlreiz apstrādā attiecīgo informāciju, kas ir jāuzskata par darbību, kura neaprobežojas tikai ar datu vākšanas darbību un kura ir ieviesta, lai sasniegtu būtiskus mērķus enerģijas tirgus darbības nodrošināšanai.

60. Visu iepriekš minēto apstrīdētās regulas pantu vērtējums, kas veikts, ņemot vērā tās virsrakstu un salīdzinot un izsverot šos noteikumus, pierāda, ka apstrīdētā pasākuma saturs nav būtisks attiecībā uz vispārīgu darbību, kurā ietverta tikai informācijas vākšana, bet šis pasākums ir vajadzīgs, lai sasniegtu Savienības enerģētikas politikas mērķus.

61. Īpaši tehniskā rakstura dēļ, kāds piemīt 4., 7., 8. un 9. pantam, kuri nav tieši sasaistāmi ar enerģētikas politiku un kuri patiesībā attiecas tikai uz informācijas vākšanas darbību, šiem pantiem ir sekundāra un pakārtota nozīme šīs regulas sistēmā.

62. Ar šīm tiesību normām apstrīdētā regula nav īpaši definēta, jo šīs tiesību normas var tikt uzskatītas par tipiskām tiesību normām, kuras ietver jebkurā ar informācijas vākšanu saistītā pasākumā.

63. Tomēr pārējo šīs regulas apskatīto pantu (1., 2., 3., 5., 6. un 10. pants) un virsraksta atšķirīgā iezīme ir tā, ka tie ir uzskatāmi par būtiskām pasākuma sastāvdaļām, jo tajos ir definēta šīs regulas galvenā iezīme, proti, prasība, ka ir jāveic vairākas sarežģītas darbības, tostarp vākšana, paziņošana un analīze, kuras nepārprotami ir saistītas ar strukturētu plānošanas procesu gandrīz visās Savienības enerģētikas politikas jomās un nozarēs un kuras ir domātas, lai sasniegtu LESD 194. panta 1. punktā minētos mērķus.

64. No tā izriet, ka, izvērtējot apstrīdēto regulu ar mērķi identificēt atbilstošo juridisko pamatu un vispirms izsverot tās galvenās sastāvdaļas, kā minēts iepriekš, par prioritāru ir jāuzskata tā regulas daļa (virsraksts un 1., 2., 3., 5., 6. un 10. pants), kurā nepārprotami tā ir definēta attiecībā pret jebkuru citu pasākumu, ar kuru paredzēta informācijas vākšana, jo šajā regulā īpaši ir definēts tās mērķis (informācija par enerģētikas infrastruktūras investīcijām) un ar to ir radīts vajadzīgais instruments, lai sasniegtu tādas Savienības nozares politikas kā enerģētikas politika mērķus.

65. Citām manis minētajām tiesību normām (4., 7., 8. un 9. pants) ir mazāka nozīme, jo to izteiktās tehniskās dabas dēļ tām nav definējoša rakstura un ar tām nav iespējams identificēt saikni ar kādu konkrētu Savienības politiku, bet tās var tikt iekļautas jebkurā regulā, kas attiecas uz informācijas vākšanu.

66. Iepriekš minētos un it īpaši 64. punktā iekļautos apsvērumus turklāt apstiprina preambulas apsvērumu, kuri ir ietverti pirms apstrīdētās regulas pamatteksta, analīze.

67. Vispirms ir jānorāda, ka preambulas 1., 5. un 15. apsvērumā būtībā ir noteikts, ka attiecīgā informācija ir jāvāc, lai Komisija varētu veikt enerģētikas jomā uzticētos uzdevumus un izstrādāt priekšlikumus par energoresursu piedāvājuma un pieprasījuma bilanci nākotnē, tostarp apzinot iespējamos infrastruktūras un investīciju trūkumus, un tādējādi ar šiem apsvērumiem nepārprotami tiek parādīts, ka ar apstrīdēto regulu ir paredzēts nodrošināt enerģijas tirgus darbību.

68. Turklāt ar preambulas 2., 3. un 4. apsvērumu pilnībā ir skaidri parādīta vajadzība nodrošināt enerģijas tirgus darbību un energoapgādes drošību Savienībā, kā arī energotaupības un efektivitātes, kā arī jaunu un neizsīkstošu enerģiju attīstības veicināšanu, kas visi ir Savienības enerģētikas politikas mērķi LESD 194. panta 1. punkta izpratnē.

69. Iepriekš minētais tādējādi apstiprina, ka apstrīdētās regulas mērķis ir sasniegt Savienības enerģētikas politikas mērķus un tas nav saistīts ar tikai vispārīgu informācijas vākšanas darbību.

70. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, es nevaru piekrist Padomes apgalvojumam (kuru atbalsta Francijas Republika), ka ir izslēdzama apstrīdētās regulas saikne ar LESD 194. panta 1. punktā minētajiem mērķiem, jo vienīgais regulas mērķis katrā ziņā ir informācijas paziņošana, kā var izsecināt no tā, ka 1. un 3.–9. pants [18] attiecas vienīgi uz datu nosūtīšanas aspektiem.

71. Attiecībā uz šo apgalvojumu, kā arī ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jānorāda, ka pantu analīzes pamatā nevar būt tikai formāla to izlasīšana, skatoties tos izolēti, bet šādai analīzei ir jābalstās uz visaptverošu un saskaņotu vērtējumu.

72. Apstrīdētās regulas mērķis nav vispārīgi vākt informāciju, bet gan vākt īpaša veida informāciju, proti, tādu informāciju par enerģētikas infrastruktūras investīcijām, uz kuru attiecas nozare (enerģētikas nozare), kura ir īpaši minēta Līgumos.

18 — Francijas Republika arī min preambulas 1., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 12., 13. un 14. apsvērumu.

73. Tomēr Padome savā argumentā nav ņēmusi vērā attiecīgās informācijas patieso dabu, it īpaši šīs informācijas īpašo saturu, un tajā uzsvars ir tikai uz formālu un neapstrīdamu fizisku datu paziņošanas aspektu, nevis uz šo datu nozīmi saistībā ar Savienības enerģētikas politiku.

74. Padome arī apgalvo, ka apstrīdētās regulas 10. panta analīze parāda īpašos Komisijai uzticētos sasniedzamos mērķus un nosacījumus par esošo datu izmantošanu un izplatīšanu, piemēram, it īpaši saņemtās informācijas apstrādi un analīzes par investīciju enerģētikas infrastruktūrā attīstību un perspektīvām sagatavošanu.

75. Padome uzskata, ka šos mērķus vispārīgāk var izsecināt no LES 17. panta, pamatojoties uz kuru Komisija sekmē vispārējās Savienības intereses, uzņemas atbilstīgu iniciatīvu, nodrošina un uzrauga Līgumu piemērošanu, kā arī nodrošina iestāžu noteikto pasākumu piemērošanu.

76. Padome norāda, ka tādējādi apstrīdētās regulas mērķis ir dot Komisijai tiesības regulāri saņemt atjaunotu informāciju, izveidojot vienotu šo datu vākšanas un nosūtīšanas sistēmu, lai sasniegtu šīs regulas mērķus, "ciktāl uzticamu datu esamība ir būtiska, lai Komisija veiktu savus uzdevumus" [19].

77. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka ir jāveic visaptveroša apstrīdētās regulas teksta analīze: nevis tikai formāla analīze, bet analīze, saskaņā ar kuru var noteikt faktisko šīs regulas mērķi, balstoties uz saskaņotu tiesību normu un preambulas apsvērumu, kā arī attiecīgās informācijas rakstura vērtējumu.

78. Balstoties uz šo jau iepriekš izklāstīto vērtējumu, attiecīgās informācijas iegūšanas mērķis nepārprotami ir saistīts ar LESD 194. panta 1. punktā minētajiem mērķiem un tas nevar būt vispārīgi saistīts ar LES 17. pantu.

79. Līdz ar to, ņemot vērā gan apstrīdētās regulas saturu, gan tās mērķi, kas izriet no tās virsraksta, pantu un preambulas apsvērumu analīzes, apstrīdētais pasākums ir pasākums, kas vajadzīgs, lai sasniegtu Savienības enerģētikas politikas mērķus, kuri vislabāk ir nodefinēti LESD 194. panta 1. punktā.

80. Iepriekš minētais nepārprotami izriet no tā, ka šīs regulas mērķis ir iegūt nevis vispārīgu informāciju, bet īpašus datus un informāciju, jo tie attiecas uz enerģētikas infrastruktūru, un – pretēji Komisijas apgalvotajam tās apsvērumos – īpašās enerģētikas infrastruktūras iezīmes nozīmē, ka datu un informācijas vākšanas darbība ir *priekšnosacījums*, lai izpildītu visus turpmākos daudz sarežģītākos pasākumus, kas vajadzīgi, lai sasniegtu LESD 194. panta 1. punktā minētos mērķus, un priekšnosacījums praktiskai Savienības enerģētikas politikas īstenošanai, kas tādējādi ir apstrīdētās regulas mērķis.

81. Padome pati netieši ir atzinusi attiecīgās informācijas īpašo dabu un tās saistību ar LESD 194. pantu, apgalvojot, ka informācija ir vajadzīga saistībā ar Līgumā paredzēto politiku un ka apstrīdētā regula ir saistīta ar Savienības politiku – šajā lietā ar tās enerģētikas politiku [20].

82. Pretēji Padomes tālāk apgalvotajam vajadzība pēc šīs informācijas enerģētikas politikas kontekstā nav "*būtisks* 337. panta piemērošanas *nosacījums*" [21], bet, kā jau ir uzsvērts šo secinājumu 43.–47. punktā, šī vajadzība ir uzskatāma par LESD 194. panta 2. punktā paredzēto prasību saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru noteikt pasākumus, lai sasniegtu LESD 194. panta 1. punktā minētos mērķus [22].

19 — Skat. sākotnējo Padomes iesniegto apsvērumu 17. punktu.

20 — Skat. sākotnējo Padomes iesniegto apsvērumu 29. punkta pirmo daļu.

21 — Skat. vēlreiz sākotnējo Padomes iesniegto apsvērumu 29. punkta pēdējo daļu.

22 — LESD 194. panta 2. punktā ir noteikts, ka "neskarot citus Līgumu noteikumus, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka *vajadzīgos pasākumus*, lai sasniegtu 1. punktā minētos mērķus. Šādus pasākumus paredz pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju".

83. Iepriekš minētos apsvērumus turklāt apstiprina tas, ka, ja piekristu Padomes argumentam, Parlamenta nozīme Savienības likumdošanas procesā tiktu samazināta pretēji nozīmei, kādu tās dalībai ir piešķīrusi Tiesas judikatūra [23], un turklāt netiktu ņemtas vērā visjaunākās attīstības tendences Savienībā, saskaņā ar kurām Lisabonas līgumā kā parastā likumdošanas procedūra ir noteikta LESD 194. panta 2. punktā minētā procedūra, atbilstoši kurai Parlamentam ir tiesības pilnībā piedalīties likumdošanas procesā, un saskaņā ar kurām tādi gadījumi (kā, piemēram, LESD 337. pantā minētais gadījums), kad Padome pieņem regulas ar vienkāršu balsu vairākumu, ir atzīti par tādiem, kas pilnīgi un galīgi veido mazāko daļu.

84. Pārējie Padomes, Komisijas un Francijas Republikas izvirzītie argumenti nevar ietekmēt jau izdarītos secinājumus, pamatojoties uz apstrīdētās regulas saturu un mērķi.

85. Savos apsvērumos tās apgalvo, ka, lai arī apstrīdētā regula ir saistīta ar enerģētikas nozari, ciktāl runa ir par galveno enerģētikas politikas mērķi, tās sekas šajā konkrētajā lietā ir netiešas un pakārtotas, atspoguļojot tikai šīs politikas kontekstu, taču, lai tieši sasniegtu enerģētikas politikas mērķus, ir vajadzīgi par informācijas vākšanu daudz plašāki pasākumi.

86. Nevar piekrist šim argumentam, jo, ja iepriekš minēto iemeslu dēļ ir konstatēts, ka ir nepārprotama un vajadzīgā saikne starp attiecīgo tiesisko regulējumu un LESD 194. panta 1. punktā minētajiem Savienības enerģētikas politikas mērķiem, kā arī enerģētikas infrastruktūras izveidošanu, apstrīdētās regulas ietekme attiecībā uz enerģētikas politiku nevar tikt uzskatīta par vienīgi netiešu un sekundāru.

87. Tāpat nepārliecinošs ir apgalvojums, ka LESD 337. pantam tiktu atņemta jebkāda iedarbība, ja tas visos gadījumos, kad ir iesaistīta kāda Savienības politikas joma, vairs nevar tikt izmantots par juridisko pamatu pasākumiem, kuri noteikti, lai vāktu informāciju.

88. LESD 337. pantu noteikti var turpināt piemērot kā vienīgo juridisko pamatu, izņemot gadījumus, kuri ir īpaši reglamentēti ar tiesību normām, kurās – kā šajā lietā – ir paredzēta parastās likumdošanas procedūras vai katrā ziņā īpašu procedūru piemērošana, bet to nevar izmantot, lai noteiktu pasākumus nozarē, kuru pilnībā un vispārīgi reglamentē Līguma noteikumi, kuri atkāpjas no LESD 337. pantā paredzētās procedūras.

89. Pretēji Padomes un Komisijas apgalvojumiem šajā lietā runa nav par Komisijas tiesībām brīvi izmantot informāciju, kura katrā ziņā ir iegūta tiesiski, lai izpildītu uzdevumus (kas paredzēti Līgumos) saistībā ar tādām politikām, kas nav politikas, saistībā ar kurām šī informācija tika iegūta, bet gan runa ir par pienākumu noteikt pasākumus, kas reglamentē šīs tiesības iegūt informāciju, balstoties uz atbilstošu juridisko pamatu un vispārīgi uz Līgumos noteikto procedūru, kad runa ir par jautājumiem, kurus regulē vispusīgi nozares noteikumi.

90. Nepārliecinošs ir arī arguments par to, ka LESD 337. pants ir pietiekams apstrīdētās regulas juridiskais pamats, jo uzreiz pēc tā šajā Līgumā sekojošā tiesību norma – LESD 338. pants –, kas attiecas uz pasākumiem, kuri nosakāmi, lai izveidotu statistiku, ja tie vajadzīgi Savienības darbībām, ir atbilstošs juridiskais pamats šādas statistikas izveidei visās nozarēs, tostarp enerģētikas nozarē.

91. Atbilstoši šādai pieejai LESD 338. panta, ņemot vērā, ka tas ir viens no Līguma vispārīgiem un nobeiguma noteikumiem, piemērošanas joma esot vispārīga un tas esot piemērojams visās Savienības kompetences jomās, un tāds pats secinājums esot izdarāms attiecībā uz LESD 337. pantu, jo arī tas ir viens no Līguma vispārīgiem un nobeiguma noteikumiem ar tādu pašu vispārīgu piemērošanas jomu.

23 — Tiesa nepārprotami ir norādījusi, ka Parlamenta reāla dalība – ja tā ir paredzēta – tiesību aktu pieņemšanā Kopienu līmenī atspoguļo demokrātijas pamatprincipu, saskaņā ar kuru tautas pārstāvji piedalās varas īstenošanā ar Parlamenta pārstāvniecības starpniecību, jo šāda dalība ir būtisks Līgumā paredzētā institucionālā līdzsvara faktors: 1980. gada 29. oktobra spriedums lietā C-138/79 *Roquette*/Padome (*Recueil*, 3333. lpp., 33. punkts).

92. Neņemot vērā, ka LESD 338. pants šajā lietā netiek apspriests, vispirms ir jāapstiprina iepriekš minētie apsvērumi, saskaņā ar kuriem, ja jautājumu regulē vispusīgi Līgumā paredzēti nozares noteikumi, attiecīgās tiesību normas principā ir atbilstošs juridiskais pamats pasākumiem, kuri to regulē un kuri ir jānosaka saskaņā ar šajās tiesību normās paredzēto procedūru, ja šāda procedūra ir paredzēta.

93. Turklāt – pretēji LESD 337. pantam [24] – LESD 338. pantā ir prasīts piemērot parasto likumdošanas procedūru, kā LESD 194. panta 2. punktā [25].

94. No tā izriet, ka attiecībā uz statistiku enerģētikas jomā atbilstošs juridiskais pamats būs LESD 194. pants, kuru, iespējams, papildinātu ar LESD 338. pantu, ņemot vērā, ka procedūra, kas ir jāievēro pasākumu noteikšanai, ir viena un tā pati un tādējādi nav saskatāms kaitējums Parlamenta nostājai.

95. Tomēr pretēji LESD 338. pantā minētajai situācijai saistībā ar LESD 337. pantu nevarētu pat pastāvēt iespēja, ka uz to balstās kā uz kopīgu juridisko pamatu ar LESD 194. pantu, jo saskaņā ar Tiesas judikatūru šāds risinājums nebūtu iespējams gadījumā, kad – kā šajā lietā – abi juridiskie pamati ir nesavienojami [26], un to kā kopīga juridiskā pamata piemērošana katrā ziņā ierobežotu Parlamenta (kuram nav atļauts īstenot savas tiesības pilnībā piedalīties likumdošanas funkcijas īstenošanā) tiesības [27].

96. Nobeigumā līdz ar to jautājumā par attiecībām starp LESD 194. un 337. pantu ierosinu Tiesai apmierināt prasību un atcelt apstrīdēto regulu.

B – *Par attiecībām starp LESD 194. pantu un EAEKL 187. pantu*

97. EAEKL 187. pants ir iekļauts šī līguma V sadaļā, kurā ir ietverti vispārīgi noteikumi. Šajā pantā ir noteikts:

“Lai veiktu tai uzticētos uzdevumus, Komisija drīkst vākt visu vajadzīgo informāciju un veikt jebkādu pārbaudi, ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome ar vienkāršu balsu vairākumu paredz saskaņā ar Līgumiem.”

98. Saistībā ar attiecībām starp EAEKL 187. pantu un iepriekš minēto LESD 194. pantu vispirms ir jāvērš uzmanība uz apsvērumiem, kas sniegti saistībā ar LESD 337. pantu.

99. Tomēr ir jāpiebilst, ka *Euratom* līgumā ir ietvertas vairākas speciālās tiesību normas enerģētikas jomā, kuras aptver LESD 194. panta 2. punktā iekļautā tiesību norma, ar kuru nodrošina citu Līgumu noteikumu piemērošanu, un kuras līdz ar to atkāpjas no šīs tiesību normas attiecībā tikai uz kodolenerģijas jomu.

100. It īpaši EAEKL 41. pantā kopā ar EAEKL 42.–44. pantu, kuros ir paredzēta procedūra saistībā ar [41. pantu], ir noteikts –ciktāl tas attiecas uz šo lietu –, ka dara zināmus “investīciju projektus, kas attiecas uz jaunām būvēm un iekārtām, kā arī uz iekārtu nomaiņu vai būvju pārveidojumiem un kas atbilst tipa un lieluma kritērijiem, ko pēc Komisijas priekšlikuma ir noteikusi Padome”.

24 — Ņemot vērā, ka statistikas izveide ir daudz sarežģītāks process par informācijas vākšanu, kas parasti ir priekšnosacījums statistikas izveidei.

25 — Francijas Republika sava argumenta atbalstam uzsver, ka Komisija Priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Eiropas vides ekonomiskajiem kontiem (2010. gada 9. aprīļa COM(2010) 132, galīgā redakcija) kā šīs regulas juridisko pamatu ir minējusi LESD 338. pantu, nevis LESD 192. panta 1. punktu, un Parlaments pret to nav iebildis. Šis apsvērums nav būtisks, jo, ja ir notikusi atbilstoša procedūra, Parlamentam nebūtu reālas intereses celt prasību.

26 — Abās tiesību normās ir paredzētas pilnīgi citādas procedūras, jo saskaņā ar LESD 194. pantu ir jāpiemēro parastā likumdošanas procedūra, atbilstoši kurai Parlamentam ir tiesības pilnībā piedalīties likumdošanas funkcijas īstenošanā un Padomei prasa lemt ar kvalificētu balsu vairākumu, savukārt atbilstoši LESD 337. pantam Padome lemj ar vienkāršu balsu vairākumu un Parlaments nav iesaistīts.

27 — 1991. gada 11. jūnija spriedums lietā C-300/89 Komisija/Padome, minēts 14. zemsvītras piezīmē, 17.–21. punkts, un 2006. gada 10. janvāra spriedums lietā C-178/03 Komisija/Parlaments un Padome, minēts 15. zemsvītras piezīmē, 57. punkts.

101. Saskaņā ar EAEKL 40. pantu šo paziņojumu mērķis ir sekmēt personu un uzņēmumu darbību un atvieglot koordinēti attīstīt to investīcijas kodolfizikas un kodolenerģētikas jomā, un tāpēc Komisija regulāri publicē pārskata programmas, kurās īpaši ir norādīti kodolenerģijas ražošanas mērķi un visu veidu ieguldījumi, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

102. Ņemot vērā to speciālo raksturu attiecībā pret LESD 194. panta 2. punktu, iepriekš minētās EAEKL tiesību normas jomā, kurā tās tiek piemērotas [28], varētu būt par juridisko pamatu, lai pieņemtu regulas par attiecīgās informācijas iegūšanu.

103. EAEKL 187. pants, iespējams, varētu būt minēts kā otrs un papildu juridiskais pamats, tādējādi neradot procesuāla rakstura problēmas [29], ņemot vērā, ka atbilstoši EAEKL 41. pantam Padome lemj ar kvalificētu balsu vairākumu.

104. Nevar piekrist Padomes, Komisijas un Francijas Republikas argumentam par to, ka EAEKL 187. pants faktiski ir vispārīga tiesību norma, saskaņā ar kuru ir jāpamato jebkura Komisijas darbība, kas ietver informācijas vākšanu, lai sasniegtu *Euratom* līgumā minētos mērķus.

105. Ja piekristu šādai pieejai, EAEKL 40.–44. panta piemērošanas joma būtu ierobežotāka nekā EAEKL 187. panta piemērošanas joma, jo, pamatojoties uz [EAEKL 40.–44. pantu], attiecīgajam uzņēmumam būtu jādara zināma informācija par konkrētu projektu tikai vienreiz sākotnējā posmā.

106. EAEKL 187. pants ir izmantojams, jo tā piemērošanas joma ir plašāka nekā EAEKL 40.–44. panta piemērošanas joma, ja – kā šajā lietā – prasība ir par regulāru apkopoto datu nosūtīšanu, kuru veic ne tikai privātuzņēmumi, bet arī dalībvalstis ar mērķi ne vien koordinēti attīstīt investīcijas kodolfizikas un kodolenerģētikas jomā, bet arī izmantot šos datus jebkurai analīzei, kuru Komisija uzskata par vajadzīgu vai atbilstošu, lai pildītu tai uzticētos uzdevumus.

107. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka EAEKL 187. pants ir tiesību norma, kura – tāpat kā LESD 337. pants [30] – noteikti ir saistīta ar Līgumu noteikumiem, saskaņā ar kuriem Komisijai ir uzticēta konkrētu uzdevumu veikšana.

108. Tādējādi LESD 194. panta vietā par juridisko pamatu tādam pasākumam, kurš ir noteikts attiecībā uz informācijas vākšanu par infrastruktūras investīcijām kodolenerģijas jomā, var būt EAEKL 187. pants tikai ar nosacījumu, ka tas var tikt sasaistīts ar *Euratom* līguma tiesību normām, kuras atkāpjas [no LESD 194. panta] saskaņā ar LESD 194. panta 2. punktā paredzēto noteikumu, ar kuru nodrošina citu Līgumu noteikumu piemērošanu, un EAEKL 40.–44. pants ir tieši šādas tiesību normas.

109. Tomēr, tā kā EAEKL 187. pants nav uzskatāms par speciālo tiesību normu attiecībā pret LESD 194. pantu, nav iespējams tieši atkāpties no šīs pēdējās minētās tiesību normas, ciktāl šajā lietā tā neietilpst EAEKL 40.–44. panta piemērošanas jomā, un tādējādi LESD 194. pants ir uzskatāms par atbilstošu apstrīdētās regulas juridisko pamatu.

110. Šajā konkrētajā gadījumā attiecīgās informācijas paziņošana pēc būtības ir plašāka nekā EAEKL 40.–44. panta piemērošanas joma, jo tā ir adresēta dalībvalstīm (kuru uzņēmumiem ir jāpaziņo šī informācija), tai ir turpināts raksturs un lielā mērā attiecas uz apkopotiem datiem, nevis konkrētiem projektiem [31].

28 — Tās attiecas uz vienu un to pašu jomu, proti, enerģētiku, bet īpašu nozari – kodolenerģijas nozari, kā rezultātā ir piemērojams noteikums, ka speciālā tiesību norma atkāpjas no vispārīgās tiesību normas.

29 — EAEKL 187. panta gadījumā Padome lemj ar kvalificētu balsu vairākumu saskaņā ar LESD 16. panta 3. punktu, kas ir piemērojams, jo tas ir minēts EAEKL 106.a panta 1. punktā.

30 — Šajā ziņā skat. šo secinājumu 27.–29. punktu.

31 — Kā izriet no apstrīdētās regulas 3. panta 1. punkta, saskaņā ar kuru "[..] dalībvalstis vai iestādes, kurām tās šo uzdevumu ir deleģējušas, no 2011. gada 1. janvāra un pēc tam reizi divos gados apkopo visus šajā regulā noteiktos datus un informāciju.
Regulā paredzētos datus un informāciju par attiecīgiem projektiem tās dara zināmu Komisijai 2011. gadā, un tas ir pirmais pārskata sniegšanas gads, bet pēc tam – reizi divos gados. Datus sniedzamajā paziņojumā apkopo, izņemot datus un attiecīgu informāciju par pārrobežu pārsūtīšanas projektiem. [..]"

111. Tas izskaidro to, ka attiecīgā informācija nav domāta tikai, lai informētu Komisiju par konkrētu uzņēmumu individuālajiem investīciju projektiem kodolenerģijas jomā [32], bet var tikt izmantota, lai varētu iegūt sarežģītākus datus, kurus izmantotu, lai sasniegtu LESD 194. panta 1. punktā minētos enerģētikas politikas mērķus, un tādējādi [LESD 194. pants] ir visatbilstošākais juridiskais pamats.

112. Turklāt, pat piekrītot, ka apstrīdētā regula sastāv no divām daļām, tā regulas daļa, kuras juridiskais pamats, ievērojot iepriekš minētās robežas, varētu būt EAEKL 40.–44. pants (kuriem varētu tikt pievienots EAEKL 187. pants), nav galvenā vai dominējošā daļa salīdzinājumā ar daļu, kura var tikt sasaistīta ar LESD 194. pantu.

113. No tā izriet, ka, ņemot vērā šo secinājumu 15. zemsvītras piezīmē minēto Tiesas judikatūru, apstrīdētā regula katrā ziņā vienmēr ir jābalsta uz LESD 194. pantu, kas ir juridiskais pamats, kuru prasa šīs regulas mērķis vai galvenā jeb dominējošā daļa.

114. Visbeidzot ir jānorāda, ka Tiesa lietas dalībniekiem ir uzdevusi [33] jautājumu par iespēju par apstrīdētās regulas kopīgu juridisko pamatu izmantot gan LESD 194. pantu, gan EAEKL 187. pantu, ja šajos pantos paredzētās procedūras ir uzskatāmas par savienojamām, lai gan tās atšķirīgas.

115. Šajā ziņā ir jānorāda, ka šo abu tiesību normu savienojamība nav svarīga, ja LESD 194. pants ir atzīts par vienīgo tiesību normu, kura var tikt piemērota, pamatojoties uz līdz šim sniegtajiem apsvērumiem.

116. Tomēr, ja apgalvo, ka apstrīdētajai regulai ir divas daļas vai divējāds mērķis un ka nav iespējams nošķirt dominējošo daļu vai mērķi [34], tad, pat ja teorētiski konkrētās procedūras ir savienojamas (Parlamenta, Padomes un Francijas Republikas viedoklis, kuram iebilst Komisija) [35] šajā konkrētajā gadījumā, LESD 194. pantā paredzētā procedūra katrā ziņā būtu piemērojama, ņemot vērā, ka EAEKL 187. pantā nav ietverts noteikums par Parlamenta dalību.

117. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Padomei nebija tiesību pieņemt apstrīdēto regulu, kā juridisko pamatu izmantojot LESD 337. pantu un EAEKL 187. pantu, nevis LESD 194. pantu, un tādējādi nepiemērot [LESD 194. pantā] paredzēto procedūru.

118. Padome savā iebildumu rakstā lūdza, lai apstrīdētā pasākuma atcelšanas gadījumā tiktu atstātas spēkā tā sekas līdz brīdim, kad tiek noteikts jauns pasākums. Parlaments pret šo lūgumu neiebilda.

119. Atbilstoši LESD 264. panta 2. punktam, kurš arī ir piemērojams *Euratom* līguma kontekstā, jo tas ir minēts EAEKL 106.a panta 1. punktā, Tiesa, ja uzskata par vajadzīgu, nosaka, kuras no tiesību akta, kuru tā atzinusi par spēkā neesošu, sekām ir jāuzskata par galīgām.

120. Šajā lietā ir jānorāda, ka attiecīgā informācija ir būtiska, lai īstenotu enerģētikas infrastruktūras investīciju projektus, un tā ir vajadzīga, lai īstenotu Savienības enerģētikas politiku. It īpaši tā ir svarīga, lai iesaistītās puses efektīvi veiktu daudzgadu plānošanu.

121. Turklāt, lai arī Parlaments lūdz atcelt apstrīdēto regulu, tas nav iebildis pret Padomes lūgumu (kuru arī atbalsta Komisija) un ir apgalvojis, ka neiebilst pret apstrīdētā pasākuma mērķi vai šī mērķa sasniegšanai izvēlētajiem instrumentiem.

32 — Apstrīdētās regulas pielikuma 3.1. punktā ir īpaši minētas termoelektrostacijas un kodolspēkstacijas.

33 — Skat. šo secinājumu 15. punktu.

34 — Vienīgais gadījums, kad teorētiski varētu pastāvēt divi juridiskie pamati un tādējādi rastos jautājums par procedūru savienojamību.

35 — Padome lemj ar kvalificētu balsu vairākumu gan LESD 194. pantā paredzētajā parastajā likumdošanas procedūrā, gan EAEKL 187. panta gadījumā. Galvenā abu procedūru atšķirība ir tikai tā, ka LESD 194. pantā ir paredzēta Parlamenta dalība. Tādējādi teorētiski, raugoties tikai no formāla un procesuāla viedokļa un neņemot vērā noteikto pasākumu būtību, abu procedūru savienojamība nevar būt pilnībā izslēgta.

122. Līdz ar to ir jāuzskata, ka, ņemot vērā šajā lietā apspriestās Savienības politikas nozīmīgumu un to, ka lietas dalībnieku iebildumi būtībā attiecas tikai uz apstrīdētās regulas pieņemšanas procedūras izvēli, Tiesai ir pamatoti iemesli atstāt spēkā šīs regulas sekas līdz jaunas regulas pieņemšanai.

123. Tādējādi es ierosinu Tiesai apmierināt prasību un atcelt apstrīdēto regulu, atstājot spēkā tās sekas līdz jaunas regulas pieņemšanai.

V – Par tiesāšanās izdevumiem

124. Es uzskatu, ka Padomei kā lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Reglamenta 69. panta 2. punktu, kā ir lūdzis Parlaments.

125. Atbilstoši Reglamenta 69. panta 4. punktam Francijas Republikai un Komisijai savi tiesāšanās izdevumi ir jāsedz pašām.

VI – Secinājumi

126. Pamatojoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem, ierosinu Tiesai nolemt šādi:

1) atcelt Padomes 2010. gada 24. jūnija Regulu (ES, Euratom) Nr. 617/2010 par to, kā ziņot Komisijai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Kopienā, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 736/96;

2) atstāt spēkā Regulas Nr. 617/2010 sekas līdz brīdim, kad stāsies spēkā jauna regula, kas pieņemta, izmantojot atbilstošu juridisko pamatu;

3) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

4) Eiropas Komisija un Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.